

Zprávy zahraniční.

RAKOUSKO-UHERSKO. Buden rozvedeni.

Vídeň, 27. dubna. — Jak se oznamuje z Mnichova, bude v nejbližší době rozpuštěn rakouský vyslanec v Mnichově, hrabě Theodor Zichy se svou manželkou, rozpuštěn hraběnka Marie z Wimpffenu, s kterou je ženat od 15. června 1887.

Výslou zastupce

Vídeň, 28. dubna. — Sdružení rakousko-uherských pojišťovatelů svolalo za zastupce do pojišťovacího kongresu v New Yorku svého místopředsedu Richarda Koenigsbergera. Ředitel společnosti Giselauerem v údu, a S. Loewenberger, pojišťovacího spolkovatele z Vídně. Rakouské pojišťovatelé odborně kruhy doufají, že tímto změníme také vláda výše z oboru ministerstva vnitra jednoho zastupce, jehož jméno dosud však nebylo veřejností oznámeno.

FRANCIE.

Nevyšloupi proti Rusku.

Paříž, 27. dubna. — Ministerstvo zahraničních záležitostí obdrželo z Washingtonu dlouhé zprávy o naladě, kterou vyvolalo ve Spojených Státech jednání Ruska v Mandžursku. Ze z toho poznati, že nepodnikne washingtonská vláda proti Rusku společně s jinými mocnostmi, však bude chrániti americké obchodní zájmy. To se zde líbí. Právě se také, že byl povolán vyslanec McCormick do Washingtonu, aby tam podal obsérnu zprávu, a doufá se, že jeho výklady přispějí k poznání, že není jednání Ruska tak radikální, jak se zprvu zdálo.

Loubetova cesta.

Tunis, 28. dubna. — President Loubet přijel sem dnes z města Bona, z Alžiru, a byl vítán s neobvyklou nádhrou a nadšením. Ulice byly ozdobeny stávrobránami a prapory tuniskými i francouzskými. Zástupy lidí na ulicích tvořily podivnou směšnou Francouzů, afrických židů a mohamedánů. Když se loď, vezeň presidenta, ku přístavu přiblížila, střelila ji děla z pevnosti na pozdrav. Běh tuniský vypravil se k presidentovi na loď, což je znamením podřízenosti, neboť rovný rovného vítá dle stávajících zvyků na břehu. Reč z obou stran pronášeny byly velmi srdečně. Potom oba vyšli na břeh, vsedli do kočaru a jeli do bejova paláce. President byl při tom na ulicích nadšeně pozdravován. Po tom obydly v paláci hostina, při níž se ovšem nenahavilo o ničím jiném než o „přátelství“ mezi oběma zeměmi. Reč bejova byla zvláště výrazná. Nečinila zmínku o přátelství, nýbrž o odanosti slabšího Tunisu k mocnější Francii.

Velitel amerického loďstva na středozemním moři, podadmirál Cotton, přijel včera do Paříže, aby učinil kroky potřebné k účastnění amerického loďstva při vítání presidenta Loubeta v Marseilles. Dostal k tomu rozkazy s bližšími podrobnostmi z Washingtonu a odebral se s nimi k ministru zahraničních záležitostí. Vyšle se hned na cestu do Marseilles, kdež se již americké loďstvo shromáždí.

Klásterní řády.

Na výtržnosti v záležitosti klásterníků dosud došlo, ale nejsou to jen demonstrace pro ně, ale i proti nim. V Marseilles pokoušeli se mnichové řádu Kapucínu vynústiti do kláštera, který byl úředně zavřen, ale lid se srotl i podniknul na ně útok. Jiné se jich zastali a svolena veliká bitva, kterou ukončila policie. V La-Roche-Sur-Faron byli mnichové v klásteru zadrženi, poněvadž se údajně vzpírali a nechťeli se vystěhovati. Lid je bránil. V Nantes předvedeni klásterníci před soud a odsouzeni k malé pokutě pro odpor k úřadům a jejich rozkazům.

Neštěstí na moři.

Calais, 28. dubna. — Rybářské loď St. Thomas a H. Gustave, potopily se v kanálu. Myslí se, že všichni rybáři, počtem 14 lidí, utonuli.

Zavřou Rothschilda.

Paříž, 28. dubna. — Appellátní soud, v tomto případě nejvyšší instance ve Francii, potvrdil dnes rozsudek nad známým miliardářem, bar. Rothschildem, jímž jest odsouzen k pokutě 10 franků (\$2) a jednodennímu vězení za to, že jel v automobilu rychleji nežli městská ordinance nařizuje. Z toho může povstati nová Dreyfusovská afera.

Marseilles, 28. dubna. — Včerejší bouře byly tu dnes opakovaně, ale v mnohem větším slo-

hu. Vzbuřeni lid vrhl se na klášter kapucínů, v němž se mnichové zabarikádovávali, a chtěl se dostat do vnitř. Přátelství klášterů mnichů tentokrát se ukázalo vynechati. Všude bylo viděti napisy po klášterech. Policie komisar umně se namáhá lid rozpuštěn. Policie se má vřít a střelba se líhla, v ní bojovně holemi a savelmi na plochu. Mnoho lidí leželo na ulicích a komisar Souchon utrátil povážlivou ranu na hlavě. Poslední ponorní tři policajti a jedna dívka dosti vážně. Bojovalo se skoro celý den a nejvíce bylo, když policie, poznávši svoji slabost, ustoupila a odváděla zadržené. Lid je chtěl vysvoboditi. Tu dosti i ku střelbě z revolverů, v níž však nikdo nebyl raněn. Myslí se, že bude dle vyvoláno vojsko, což se u příležitosti příjezdu presidenta Loubeta z Afriky bude divně vyjímati. Policie komisar hrozí, že ozbrojí klášterníky, aby se proti útokům sami bránili. Všecky ulice v okolí kláštera byly zavřeny.

NĚMECKO.

Zatčení penězokazů.

Berlin, 27. dubna. — V Poznani zatčeno bylo sedm penězokazů, kteří vyráběli peníze všech států, také americké, ale velice primitivně a špatně. Byly papírové i stříbrné. Právě se, že jsou zatčeni Američani, ale je to asi sotva pravda, neboť američtí penězokazové všemělu obyčejně dobře rozumí.

Američtí Mormoni, německou policii ze země vypuzili, obrátili se na císaře, aby vyprováděl rozkaz zrušit. Prohlásují, že jejich náboženská nauka není v žádném ohledu nemravna a že mnohoženství ve svých zásadách naprosto nemají, jak se o nich často tvrdí. Jejich víra není o nic horší, nežli jiné protestantské sekty. Pochybuje se však velice, že jim císař bude chtít pomoci, neboť vláda již delší čas na rozšiřování počtu jejich stoupenů hleděla okem žárlivým.

Poslal napřed celou stůj.

Berlin, 29. dubna. — Byl od soud vypraven do Říma zvláštní vlak s koni a kočáry císaře Viléma, tak že již nebude potřebováni při návštěvě papeže stáje krále Viktora Emanuela, jehož barvy nebyly od přítele církvevního státu k italskému království r. 1870 na papežském území viděny. Císař poslal dva dvorní kočary a koni kočarových a tři jízdné koně a 20 stůlů.

Zprávy, že němečtí neprovází císařovna císaře na jeho cestě do Říma, proto že jí zavazují její protestantské náhledy návštěvu u papeže, se zde úředně vypravují. Poukazuje se při tom na to, že byla císařovna za své dřívější návštěvy v Římě u papeže a že jest její zložená ruka jediná pravá příčina, proč nyní s císařem nepojede.

Výzkumná cesta.

Berlin, 29. dubna. — V nejbližší době bude zahájen veliký podnik, k němuž se konaly již po dlouhou dobu přípravy. Má být totiž prozkoumáno horstvo západní části Jižní Ameriky. Zdejší profesor Hans Meyer, mnichovský malý Reschreiter, a tirolský horskář průvodčí jeli již do Ecuadoru, kde má být výzkumná cesta zahájena.

Nepochodil.

Berlin, 29. dubna. — V říšském sněmu se jednalo znovu o povolení na novou budovu pro ministerstvo námořnictví na ulici Bellevue a ministru námořnictví, misto admirál Tirpitz, se horlivě přimlouval za přijetí navrhovaného rozpočtu, poněvadž prý jest ono budovy nutně třeba. Nyní jest ono ministerstvo v osmi různých budovách, jež jsou částečně od sebe velice vzdálené, tak že z toho vznikají různé nepřijemnosti. Vskaz se svou řočí admirál nepochodil. Střed a socialisté hlasovali vesměs proti oné poloze, jež byla tedy zamítnuta. Tirpitz opustil pak v největší zlosti za sebou síň a již se do schůzky nevrátil.

Jednání středu vzbudilo poněkud podivení, neboť není pochýbnosti, že je požadavek ministerstva oprávněný. Ale střed cítil patrně podobně jako socialisté potřebu, učiniti na volbě ještě krátce před uzavřením sněmu svou spofitovsi dojem. Ministerstvo války počítalo s určitostí na povolení oněch peněz a dalo zhotoviti již všechny plány na onu stavbu, aby se mohlo hned započít s prací. Nyní mu tedy učinila sněmovna svým odmítavým chováním čáru přes rozpočet.

RUSKO.

Ministr vojenství na cestě do Číny

Petrohrad, 28. dubna. — Ruský ministr vojenství, generál Kuropatkin, odejel na zvláštním vlaku do Mandžurie a snad navštívi i

Japan. Na činském vyslanectví k počtu jeho byla uspořádána na rozloučenou hostina. Na dobu 2 měsíců, jež cesta Kuropatkinova bude vyžadovati, neboť mezi jím nyní navštívi Port Arthur, Da-liang a Wladivostok, bude v čele ministerstva války státi generál Sacharov. Ké cesta ta byla již před několika týdny oznámena, buď přece všeobecnou pozorností. Ministr námořnictví zamýšlí objednáti 20 dělových lodí, jež mají státi k ochraně hranic amurských.

Rusko hrozí.

Peking, 28. dubna. — Jeden japonský časopis přináší interview s Naton ruským ministrem, který se vyslovil, že všechny vyhrůžky velmoři budou mít je jenom opácné mýtky. Rusko nepovolí a může konečně prohlásiti celou Mandžurii přímo za svou provincii.

Čínská vláda prohlašuje, že odpoví, kterou Rusku dala a v níž požadavek ohledně Mandžurie zamíta, jest definitivní a nemůže býti změněna. Snad si to Číňané rozmyslí.

Japanci a Angličané stále trvají na svých protestech a vyhrůžkách. Hrozí Číně všemi možnými následky, povolí-li Rusům. Japonské listy mimo to přinášejí již zprávy s pochvybnými „duka z“, že vřehni velitel ruský v Mandžurii, admirál Alexejev, platí bouřepníky za děláni výtržností, aby nelo Rusko vniči čínské vláde vyvnuhu, proč vojsko neodstraní. Vedle toho prý Rusko kupuje veliké zásoby zbraní a střeliva v Tokiu a jinde v Japonsku.

Zajímavé jest v této věci stanovisko Německa. To se úplně přiklonilo k politice ruské a samo tím dalo na jevo, že se více o politiku „otěvřených dveří“ v Číně nestará. A přece se k ní zavazovalo svojí smlouvou s Anglií v roce 1900. Němci nyní tvrdí, že Angličané sami špatně smlouvy dodržují a od té doby, co uzavřeli spolek s Japanci, vsude německé zboží v Číně bojkotovali. Z toho jsou viděti dvě zajímavé věci: Předně že je Rusko v Číně jediné pátem situace a za druhé že se propast mezi Německem a Anglií stále víc a více šíří.

Prohlášení k vůli Mandžursku.

Petrohrad, 27. dubna. Polovní ministři prohlásili o ruské politice v Mandžursku označuje z Pekingu přicházející sdělení o umyšlech Ruska jako nepravdu. Spojení tisk přinesl již známo na podnět ministerstva zahraničních záležitostí v Petrohradě toto též oznámení.

„V plánech Ruska v Mandžursku“, pravi ona nota, „se nic nezmenilo. Výměna náhledů mezi ruským ministerstvem a čínskou vládou se týče opatření k udržení pokoje a pořádku až opustí ruské vojsko onu provincii. Rusko nemá v umyslu, klásti cizím obchodu v cestu překážky.“

ITALIE.

Jedou do Egypta.

Benátky, 27. dubna. — Brigádni generál Wood, major Scott a poručík McCoy jeli dnes drahou do Cařihradu, odkud pojedou parníkem do Egypta.

Veliká paráda.

Řím, 29. dubna. — Král přiblížil na evčisti velikou vojenskou parádu, které se účastnilo 25.000 mužů. Nádherné to divadlo bylo podporováno krásným počasím.

Králova návštěva u papeže.

Řím, 29. dubna. — Návštěva krále Eduarda u papeže odbyla se dnes s velikou okázalostí a nádhrou. Král jel k papeži z budovy vyslanectví, ačkoli toto vyslanectví přiděleno jest ku královskému dvoru a nikoli k Vatikanu. To bylo v tomto případě přehlédnuto. Krátce před půl patou hodinou přjel král s mnoha kočáry na nadvorí San Domaso, kdež jej pozdravili vaříkantsí gardisté v plné uniformě. Bylo bubnováno, ale hudba nehrála, neboť papežovi gardisté žádné kapely nemají. U hořícího uvítal krále papežské komoní markýz Sachetti, biskup de Val a kníže Antei-Mattei, vřehni pak pežoví dvořané. V hořejší komnatě shromážděna byla celá řada církevních hodnostářů, jako arcibiskupů, biskupů, několik kardínalů, velitelové papežské gardy, dvořané a pod. Na to zahájily byly složité obřadnosti, jež ani král nešetřil. Byl veden z přední do přední, kde očekávali různí hodnostáři, podávali si jej zde dveři do dveří, až se konečně dostal k papeži samotnému. Papež stál uprostřed síně, vřehl králi vřelie a podával mu ruku. „Jsem potěšen, že vidím vaše veličenství“, pravil. Král na to odpovídel: „Těší mne, že jsem zde a do dávám k tomu blahopřání, pro čitěná mnoha jinými lidmi, jež

jsou tyto dny dovršili dny panování svatého Petra.“ Pak spolu mluvili ještě pět minut. Rozmluva děla se francouzsky, Oběh řečí byl uvořením. Král vřelil hlavně sociální činnosti papežovu, kdežto papež mluvil o potřebách katolíků v Anglii a stihl, že do o tom králi sepsati zvláštní memorandum.

TURECKO.

Povstání se ční.

Vídeň, 29. dubna. — Z hlavního města Bulharska, Sréde, se oznamuje, že byl sveden na pracím břehu řeky Strumy v džumském distriktu, v evropském Turcku, rýly boj mezi turckým vojskem a velikou thupou povstalců.

Turecká drážd.

Berlin, 29. dubna. — Dle petrohradského telegramu na „Lo kalanziger“ bylo oznámeno z města Karsu v asijském Rusku, že překročila škadouna turecké jízdy 70 mil od Sara-Kanise hranici a chtěla vytknouti dále do zakaspického území. Ruská hraniční stráž alarmovala kozácký pluk, který na Turky střelil a zabil dostojníka a 6 mužů. Turci na to ustoupili opat za hranice. Rusové neměli ztrát.

VELKÁ BRITANIE.

Nová porážka v Somalsku.

Londýn, 27. dubna. — Angličané utrpěli v Somalsku od stoupenů křesťanského Mullu novou těžkou porážku. Menší anglický oddíl, vedlý majorem Goughem, který postupoval od Bohotte na Walwal, podporuje postup generála Manninga, přicházejícího z jiné strany, obklopen byl Arabi a byl již velkým maderem zničen. Angličané vystřelili všechny patrony a potom podáři se jim prosekati se, tak že mohli neuvonniti. Dva dostojníci a třináct mužů bylo jim zabito a množství jiných poraněno. Bitva trvala od půl osmé rano do šesté hodiny večer. Většinou se bojovalo z blízka. Arabové bojovali s fanatickou statečností, pohrdajíc smrtí, a myslí se, že jich bylo přes 100 zabito. Bitva zůstala na pohled nerozhodnuta, ale ve skutečnosti je to nová porážka Angličanů, kteří se nebudou mocti k Walwalu dostat.

Oznámují se některé bližší podrobnosti o bitvě, v níž byl nedávno plukovník Plunkett poražen a vojsko jeho zničeno. Nepřítel byl ve veliké přesile a anglické kulometry vřadily jeho mužstvo jako mouchy. Veliké bromaždy Arabů ležely před děly, ale stá le noví a noví přicházeli. Angličané vystřelili všechny své patrony a pak se pokusili prosekati se, což však se podáři jenom málokterým. Myslí se, že padlo aspoň 2000 Arabů, ale také anglické vojsko pobito až na některé nepatrné zbytky úplně.

Nelibost protestantů.

Londýn, 28. dubna. — Protestantská aliance anglická, veliký spolek, jehož hlavním účelem jest boj proti katolicismu v Anglii, poslala vládnímu tajemníkovi, který jako zástupce ministerstva krále Eduarda na cestách provází, protest proti návštěvě u papeže. Připomíná v něm, že v základních článech protestantské církve a v královské přísaze označuje se papež jako antikrist a že tudíž vyvola mezi anglickými protestanty pohoršení, když jej král navštívi.

Dobrošli se.

Londýn, 29. dubna. — Britská vláda se nyní úplně dohodla s Morganovým lodním trustem, zvaným Mercantile Marine Co. — Jak uvádí finanční ministr Gerald Balfour již 30. září ve své řeči v Sheffieldu, mají míti Britové v feditelství onoho trustu většinu. Ve Velké Británii koupenci lodí mají britskou vládku. Lodní dostojníci a část mužstva se mají najati ve Velké Británii. Nové lodě se mají postaviti z polovice, počítáno dle jejich tunového obsahu, v britských loděnicích.

JAPONSKO.

Přehlídka loďstva.

Victoria, B. C., 29. dubna. — Parník „Oansa“, jenž sem právě přijel, přivezl zprávu o veliké přehlídce loďstva, kterou konal v přístavu Kobe japonský císař. Bylo při tom 47 japonských bitevních lodí a křižáku a 23 torpedových lodí. V přístavu bylo také asi tucet cizích válečných lodí, které byly ozdobeny za tou příčinou papry.

Japonské časopisy dávají, že by jí uplacení americký dostojník, který máji v loděnici společnosti Struway Dock Co. dohled na stavbu dělových lodí určených pro Manilu. Přijali prý prvou z oněch lodí jako dobrou ačkoli

prý na ní byly chyby. Časopis „Niroku Šimpu“ píše, že Japonci, kteří dopravili onu prvou dělovou loď do Manily, ony chyby o známili, a že musí být následkem toho 4 ostatní dělové lodí, k velké finanční škodě podnikatelů, přestavěny. List „Japan Mail“ po píra pravdivosti této zprávy.

Nepustili ruskou loď do přístavu.

Tokyo, 29. dubna. — Myslí se, že jest Rusko velice rozhořčeno jednáním japonských úřadů na Tsušimě, jež nechťely včera pustiti ruský parník do uzavřeného přístavu onoho ostrova. Ruský kapitán, jenž se chtěl uchýliti do onoho přístavu k vůli špatnému počasí, nasešel jej jinam.

Zde se čiti veliké nespokojení nad shromážděním se amerického loďstva blízce Jokohamy. Právě se, že se tak děje k vůli nanevřem v Pečliském zálivu, ale myslí se, že vlastní příčina toho jest, že má tím být dán důraz vystoupení washingtonské vlády proti Rusku.

Tsushima znamená „ostrov při stavě“ a ode dávna se tam stavějí lodě na cestě na asijskou pevninu. Jest veliký 262 čtverečových mil a jest vzdálen stejně daleko od japonského ostrova Iki a Koreje, totiž 48 mil. Rusové se chtěl r. 1861 Tsušimě znocnit, ale nepodařilo se jim to, Němci od svého úmyslu nepustili.

CHILE.

Celé město vyhořelo.

Valparaiso, 27. dubna. — Město Pisagua v provincii Tarapaca vyhořelo. Následkem toho jest bez přístřeší 2000 lidí, kteří nyní táboří na upati pohoří. Přístav jest skoro celý v troskách. O život nepřišel nikdo.

MEXIKO.

Chce se usti parodit.

Mexiko, 26. dubna. — Ministr finanční Limantour odejel do Spojených Států. Ačkoli se úředně nic o tom neřika, pravi se přece, že souvisí tato cesta s otázkou rozřešení otázky meay. President Diaz dal Limantourovi k dispozici svůj soukromý železniční vůz. S ministrem jede také jeho choť a syn.

KANADA.

Překvapení hráči.

Winnipeg, Man., 27. dubna. — Hotel du Canada, kde jest jedna z nejznámějších heren v městě, byl navštíven provinciální policií, která v něm zatkla 45 osob. Celkem bylo v tu dobu u 6 stolů asi 300 hráčů a diváků.

Chicago, Ill., 30. dubna, 1903

Přišli o nohy.

Jindřichu Skalickému z čis. 6720 Parnell ave. byla noha uřta na 67 ulci.

Hrozné neštěstí potkalo včera večer 18 roků starého Jindřicha Skalického, když na 67. ul. kole je dráhy Western Indiana přecházel. Jak policie udává, nespokořoval, že ku křižovatce blíž se s velkou rychlostí přesňovavší parostroj, jenž již v nejbližším okamžiku jej zasáhl a k zemi srazil. Kola železného molocha vřela Skalickému na pravou nohu a úplně mu ji od těla oddělila. Též se zraněný byl nejdříve dopravěn do bytu v čis. 6720 Parnell ave. a později převezen do nemocnice Union v Englewood.

— James Gapiński, 19 roků starý, z Milwaukee, Wis. chtěl mezi Wabansia ave. a Bloomingdale Road na nákladní vlak dráhy Chicago, Milwaukee & St. Paul vyskočiti a narazil na nápravu, odkud spadl pod kola, jež mu obě nohy rozdrtily, takže v nemocnici sv. Alžběty musely mu bříti ojetnosti.

— Na blízku 44. ave. chtěl 12 roků starý William Schwartz na pohybující se nákladní vlak dráhy Chicago, Milwaukee & Saint Paul vyskočiti, ale upadl rovněž pod kola. Obě nohy byly mu tak pomackány, že jedna z nich musela mu bříti v norvěské nemocnici odřata.

Bezpochyby zavražděn.

E. M. Simonds, new-yorský bursián, jenž byl nalezen v bezvědomí u schodu vedoucích do bankovní budovy Central Trust Co. of Illinois na Dearborn a Monroe ul., a jenž zemřel za osm hodin na to v okresní nemocnici, byl dle domněnky policie k smrti utlučen. Někdy opilý ani v poněhl ani v utěry. Zprvu se myslelo, že spadl se schodu a že si hlava prorazil. Policie případ vyšetruje. Manželka zemřelého přijede sem z New Yorku, nacež by de obdáván inkvest.

Obrovská škoda.

Veliká skladiště soli, tři lodí a 150 železničních kar v jíž. Chicago bylo úplně zničeno plameny.

Škoda odhaduje se na 1,500,000 dolarů.

Čech utonul.

Mrtvola Karla Krásy nalezena v zrádném „Mud Lake“.

Chicago, Ill., dne 29. dubna. Minulé noci zůfil v South Chicago oheň, který poskytoval tiskem diváků, jíž k němu se seběhli, hrůzokrasný pohled, jaký již po dlouhou dobu v Chicago nebylo viděti, a zničil majetku za 1 a půl mil. dolarů. Závody International Salt Comp. byly úplně plameny stráveny a kromě toho zachyceny byly tři obilné lodě, zakotvené na řece Calumet a 150 nákladních kar, naložených soli. Po ohni oznámeno bylo, že dva muži se ztratili a je snad v plamenech zahynuli. Jsou to: James O'Shea, prohlížeč kar a John M'Cue, kotláč.

Oheň vznikl ve strojně solné společnosti, a zdálo se po nějakou dobu, že rozšíři se také na řadu obilných elevatorů, stojících při řece Calumet, a na jiné velké tovární závody, ale hasičům pod vedením náčelníka Mushama podařilo se nebezpečenství to odvrátiti.

Závody International Salt Co. rozprostíraly se skoro na 16 akrech podél řeky Calumet. Hlavní budovy táhly se od 102. ke 103. ul. a sice byla to tři skladiště, z nichž dvě šla směrem od východu k západu, jedno pak od severu k jihu. První měla délku 1500 a 1000 stop, šířku 800 stop, třetí pak měřilo 500 stop do čtverce. Ve skladištích těch bylo uloženo 400.000 tun soli a velká věšina z ní byla zničena. Solná společnost také přišla o nové doly, které se táhly v délce 1500 stop podél řeky Calumet a měly šířku 250 stop. Také šest velikých vřahovačích strojů, na dokách stojících, bylo zničeno.

Oheň byl nejdříve spatřen nočním hlídačem, jenž spatřil malé plameně nad západním okrajem střešy jižní kúly závodu. Dal hned poslánek znamení, než však první strážáky se dostavily, nabýly plameny obrovských rozměrů. Byly přivolány všechny možné strážáky, které ze všech stran chrtily proudy vody do plamenů, ale nezdálo se to míti účinku, ježto skladiště byla postavena z borového dříví a také střechy zhotoveny z dehtového papru.

Větrém zaváty byly plameny ke třem lodím s obilím, zakotveným na řece Calumet u elevatoru Peaveyho a také ty za nedlouho od hladiny vodní až po střežy hořely. Požární loďice Yosemite, která pracovala u solných skladišť, byla vyslána k hořícím lodím, ale než se tam dostala, lodě se potopily.

Na kolejích železničních u závodu solného stálo 150 nákladních kar, naložených soli a ty skoro všechny byly ohněm stráveny. Myslí se, že prohlížeč kar O'Shea chtěl káry zachrániti a při tom přišel o život.

Škoda odhaduje se následovně: International Salt Company \$1,000,000. Železnice Lake Shore and Michigan Southern \$100,000. United States Gypsum Comp. \$100,000. Calumet Elevator \$1,000. Tři obilím naložené lodě \$350,000.

Požární náčelník Musham se vyjádřil, že to byl jeden z nejhorších ohňů, které kdy viděl. Hasiči nemohli se odvážiti pro horko na blízko skladišť; kdo by se byl přiblížil, jistě by byl zahynul.

Čtyři hasiči, náležející ke strážáckému oddílu čis. 51, byli při zápasu s plameny svrženi do vody. Poněvadž na sobě měli těžké boty a pláště, byli v nebezpečení utonouti, ale chytily se klády a sami si z vody pomohli.

Čedníci solné společnosti prohlásili po ohni, že asi plameny byly založeny zločinou rukou. Policie také se s tím shoduje. V posledních dvou dnech v jiném konci závodu vznikl oheň asi šestkrát.

Závod Illinois International Salt Comp. byl největším svého druhu na světě. Jak již uvedeno, v jeho skladištích nahromaděno bylo na 400.000 tun soli, ježž ce. na byla \$2.50 tunu. Roku 1892 táž společnost utrpěla škody \$500,000. Pojištění je však úplné.

Listarna redakce.

Panu J. T. v English Lake, Ind. Litujeme, že nemůžeme vaši žádosti vyhověti, neboť nelze nám pamatovati toho, jenž nám psal před více než dváma měsíci. Jsme však rádi, že jste nás na onu věc upozornil. Budeme nyní dávat na dopisy z onoho místa lepší pozor, tak aby se něco takového již neopakovalo.

Čech utonul.

Mrtvola Karla Krásy nalezena v zrádném „Mud Lake“.

Chicago, Ill., dne 29. dubna. Stařícká paní Marie Krásová čis. 337 Washburne ave. den ku dni toužebně očekávala návratu svého miláčka, 27 roků starého syna Karla. Jak jsme minulý měsíc, 6. března přinesli zprávu, odedel týž již 25. února z domova a stále se nevracel. Dobrá matička pátrala po něm všemožně, leč marně. Nemohla si nikterak připustiti domněnku, že by snad byl Karla potrkalo cos zlého a očekávala každou chvíli, že týž otevře dvře a padne jí do náručí, ovšem marně. Až teprve včera dověděla se ubohá hrůzná pravda. Syn její, který byl ji na světě všim, mezitím co ona po něm pátrala, kdy v noci toužebně na sloučlala každému šelstu, do mňavije se slyšeti jeho kroky, ten miláček její odpovídal na dne bahutého „Mud Lake“ u Rockwell ul. Včera o 9 hodině ráno nalezena byla tam jeho mrtvola. Byla odvezena do márnice a tu dle popisu, domnívala se policie, že by to mohl býti pohřešovaný Krása. Byl uvědoměn jeho bratr a týž jej nade vši pochybnost ztožnil, ovšem pouze dle oděvu, neboť mrtvola sama byla již v nejvyšším stupni rozkladu a k nepoznání. Pro vždy snad zůstane tajemnou